Lista zadań. Nr 3. 20 marca 2019

ALGORYTMY I STRUKTURY DANYCH

IIUWr. II rok informatyki

1. (P 1pkt) Ułóż, oparty o zasadę dziel i zwyciężaj, algorytm obliczający największy wspólny dzielnik dwóch liczb, który wykorzystuje następującą własność:

```
\gcd(a,b) = \begin{cases} 2\gcd(a/2,b/2) & \text{gdy } a,b \text{ są parzyste,} \\ \gcd(a,b/2) & \text{gdy } a \text{ jest nieparzyste a} b \text{ jest parzyste,} \\ \gcd((a-b)/2,b) & \text{gdy } a,b \text{ są nieparzyste} \end{cases}
```

Porównaj złożoność tego algorytmu z algorytmem Euklidesa.

2. (2pkt) Przeanalizuj następujący algorytm oparty na strategii dziel i zwyciężaj jednoczesnego znajdowania maksimum i minimum w zbiorze $S = \{a_1, \ldots, a_n\}$:

```
\begin{array}{l} \textbf{Procedure } MaxMin(S:\textbf{set}) \\ \textbf{if } |S| = 1 \textbf{ then return } \{a_1, a_1\} \\ \textbf{else} \\ \textbf{if } |S| = 2 \textbf{ then return } (\max(a_1, a_2), \min(a_1, a_2)) \\ \textbf{else} \\ \textbf{podziel } S \textbf{ na dwa równoliczne } (\textbf{z dokładnością do jednego elementu}) \textbf{ podzbiory } S_1, S_2 \\ (max1, min1) \leftarrow MaxMin(S_1) \\ (max2, min2) \leftarrow MaxMin(S_2) \\ \textbf{return } (\max(max1, max2), \min(min1, min2)) \end{array}
```

UWAGA: Operacja **return** $(\max(a_1, a_2), \min(a_1, a_2))$ wykonuje jedno porównanie.

- Jak pokażemy na jednym z wykładów każdy algorytm dla tego problemu, który na elementach zbioru wykonuje jedynie operacje porównania, musi wykonać co najmniej $\lceil \frac{3}{2}n-2 \rceil$ porównania. Dla jakich danych powyższy algorytm wykonuje tyle porównań? Podaj wzorem wszystkie takie wartości.
- Jak bardzo może różnić się liczba porównań wykonywanych przez algorytm od dolnej granicy?
- $\bullet$ Popraw algorytm, tak by osiągał on tę granicę dla każdej wartości n?
- 3. (1,5pkt) Podaj algorytm scalania dwóch otoczek wypukłych, będący częścią algorytmu znajdowania otoczki wypukłej zbioru punktów na płaszczyźnie, podanego na wykładzie.
- 4. (2pkt)
  - ullet (P) Dane jest nieukorzenione drzewo z naturalnymi wagami na krawędziach oraz liczba naturalna C. Ułóż algorytm obliczający, ile jest par wierzchołków odległych od siebie o C.
  - (Z) Jak wyżej, ale algorytm ma działać w czasie $O(n \log n)$.
- 5. (**Z** 1,5pkt) Algorytm Euklidesa wyznacza gcd(x, y) w czasie $O(\log \min(x, y))$. Skonstruuj algorytm, który wyznacza $gcd(x_1, \ldots, x_n)$ w czasie $O(n + \log \min(x_1, \ldots, x_n))$.

- 6. (Z 2pkt) Dekompozycją centroidową nazywamy następujący proces: dla danego drzewa T na n wierzchołkach znajdź wierzchołek $u \in T$ taki, że każda spójna składowa $T \setminus \{u\}$ ma rozmiar co najwyżej n/2, a następnie powtórz rozumowanie w każdej z tych spójnych składowych (o ile zawierają więcej niż jeden wierzchołek). Taka dekompozycja może być w naturalny sposób reprezentowana jako drzewo T' na n wierzchołkach, którego korzeniem jest u. Naiwna implementacja powyższej procedury działa w czasie $O(n \log n)$. Skonstruuj algorytm, który konstruuje T' w czasie O(n).
- 7. (2pkt) Macierz A rozmiaru $n \times n$ nazywamy macierzą Toeplitza, jeśli jej elementy spełniają równanie A[i,j] = A[i-1,j-1] dla $2 \le i,j \le n$.
  - (a) Podaj reprezentację macierzy Toeplitza, pozwalającą dodawać dwie takie macierze w czasie O(n).
  - (b) Podaj algorytm, oparty na metodzie "dziel i zwyciężaj", mnożenia macierzy Toeplitza przez wektor. Ile operacji arytmetycznych wymaga takie mnożenie?
- 8. (2pkt) Medianq n elementowego wielozbioru A nazywamy wartość tego elementu z A, który znalazłby się na pozycji $\lceil n/2 \rceil$ po uporządkowaniu A według porządku $\leq$. Ułóż algorytm, który dla danych uporządkowanych niemalejąco n-elementowych tablic T1, T2, T3 znajduje medianę wielozbioru A utworzonego ze wszystkich elementów tych tablic.
- 9. (2pkt) Jakie jest prawdopodobieństwo wygenerowania permutacji identycznościowej przez sieć Beneša-Waksmana, w której przełączniki ustawiane są losowo i niezależnie od siebie w jeden z dwóch stanów.

Zadania dodatkowe - nie będą rozwiązywane w czasie ćwiczeń

- 1. (0 pkt) Przypomnij sobie algorytm scalający dwie posortowane tablice U i V w czasie liniowym, tj. w czasie liniowo proporcjonalnym do sumy długości tych tablic.
- 2. (1 pkt) Złożoność podanego na wykładzie algorytmu sortowania przez scalenia wyraża się wzorem:

$$\begin{split} T(1) &= a \\ T(n) &\leq T(\lceil n/2 \rceil) + T(\lfloor n/2 \rfloor) + bn \qquad \text{dla } n > 1 \end{split}$$

dla pewnych a, b > 0. Udowodnij, że $T(n) \in O(n \log n)$.

- 3. (1 pkt) Zamiast dzielić tablicę T na dwie połówki, algorytm sortowania przez scalanie mógłby dzielić ją na części o rozmiarach $\lceil n/3 \rceil$, $\lceil (n+1)/3 \rceil$ oraz $\lceil (n+2)/3 \rceil$, sortować niezależnie każdą z tych części, a następnie scalać je. Podaj bardziej formalny opis tego algorytmu i przeanalizuj czas jego działania.
- 4. (1pkt) Rozważ wersje algorytmu muliply dzielące czynniki na trzy i cztery części. Oblicz współczynniki w kombinacjach liniowych określających wartości c_i .
- 5. (1 pkt) Niech u i v będą liczbami o n i m cyfrach (odpowiednio). Załóżmy, że $m \le n$. Klasyczny algorytm oblicza iloczyn tych liczb w czasie O(mn). Algorytm multiply z wykładu potrzebuje $O(n^{\log 3})$ czasu, co jest nie do zaakceptowania gdy m jest znacznie mniejsze od n. Pokaż, że w takim przypadku można pomnożyć liczby u i v w czasie $O(nm^{\log(3/2)})$.
- 6. (1pkt) Udowodnij, że podana na wykladzie sieć przełączników (sieć Beneša-Waksmana) jest asymptotycznie optymalna pod względem głębokości i liczby przełączników.

- 7. (1pkt) Załóżmy, że przełączniki ustawiane są losowo (każdy przełącznik z jednakowym prawdopodobieństwem ustawiany jest w jeden z dwóch stanów). Sieć zbudowaną z takich przełączników można traktować jako generator losowych permutacji. Udowodnij, że nie istnieje sieć przełączników, generująca permutacje z rozkładem jednostajnym.
- 8. (2pkt) Przeanalizuj sieć permutacyjną omawianą na wykładzie (tzw. sieć Beneša-Waksmana)
  - ullet Pokaż, że ostatnią warstwę przełączników sieci Beneša-Waksmana można zastąpić inną warstwą, która zawiera n/2-1 przełączników (a więc o jeden mniej niż w sieci oryginalnej) a otrzymana sieć nadal będzie umożliwiać otrzymanie wszystkich permutacji.
  - Uogólnij sieć na dowolne n (niekoniecznie będące potęgą liczby 2).

Krzysztof Loryś